

[Poul Hartling.]

Med svænding ventede man så på at få at vide, hvad regeringen ville gøre over for de store økonomiske problemer, og vi kom da i åbningstalen til det afsnit, hvor det hedder:

„Regeringen søger derfor folketingets medvirken til en økonomisk politik med følgende hovedelementer:

For det første en bremse på væksten i offentlige udgifter, privat forbrug og boligbyggeri

Endvidere en nyvurdering af kreditpolitikken og „en indsats for på en socialt afbalanceret måde at bringe pris- og omkostningsudviklingen ind i et roligere leje“.

Der er imidlertid slet ingen konkrete avisninger på, hvad der menes. En bremse på væksten i de offentlige udgifter — men hvor? En nyvurdering af kreditpolitikken — ja men hvordan? En indsats for at bringe pris- og omkostningsudviklingen ind i et roligere leje — ja men hvad mener statsministeren med de ord? Man bladede ivrigt om til næste side, men dér kommer statsministeren ind på andre forhold, på kommunale aktiviteter. Man må faktisk tro, at der er faldet en side ud af manuskriptet.

Med andre ord: åbningstalen efterlod os i uvidenhed om, hvad regeringen agter at gøre over for de store og alvorlige økonomiske problemer. Og det er egentlig en lidt ejendommelig situation forud for en åbningsdebat, at vi skal føre debatten på kønne almindeligheder som dem, der var i åbningstalen, og på en skildring af vanskelighederne, men uden at der siges noget om, hvordan de skal løses.

Alle partier er enige om, at problemerne er alvorlige. Alle er enige om, at noget skal der gøres. Men efter regeringens åbningstale er vi altså stadig uden viden om, hvad regeringen vil gøre.

I den situation er det interessant, at oppositionen har foreslået konkrete ting. Må jeg pege på fire ting, som venstre har ført frem. Det er ikke golde postulater, som hr. Kjeld Olesen sagde, men det er konkrete og konstruktive forslag.

For det første: venstre vil begrænse statens udgifter i 1974 med 3 mia kr., og i de følgende år kan vi nå en stærkere begrænsning. Dette er ikke løse tal, for det er stillet konkret op og tilsendt ministrene, sådan at

man kan se, hvor det er vi vil spare. Planerne blev lagt frem for 14 dage siden for offentligheden. Vi har den opfattelse, at vi får ikke orden i den danske økonomi og sundhed, hvis staten og det offentlige skal sluge en stadig større og større del af vore ressourcer, både af penge og arbejdskraft. Venstres forslag vil være en virkningsfuld hjælp til at bremse op for den udvikling.

For det andet: venstre har foreslået i året 1974 at erstatte de næste tre dyrtidsportioner med en skatnedsættelse. Dette forslag er indrettet sådan, at lønmodtagerne vil blive holdt skadesløse. Samfundet vil samtidig undgå en omkostningsforøgelse på over 6 mia kr. Forslaget vil være en konkret og virkningsfuld indsats imod de voldsomme prisstigninger.

Statsministeren har i sin åbningstale nogle bemærkninger om, at det er et foruroligende træk i udviklingen, at der i kraft af prisstigningerne er sat en proces i gang, der må befrygtes at ville drive det danske pris- og indkomstniveau i vejret i et hurtigere tempo end i de senere år.

„Erfaringerne viser“, siger statsministeren, „at en sådan stadig opgang i priser og indtægter i det lange løb overvejende er til glæde for ejerne af fast ejendom, som kan indhøste betydelige kapitalgevinster. Den gør det også vanskeligere at nå frem til en forbedring af betalingsbalancen, som er et vigtigt mål for den økonomiske politik“.

Dette var statsministerens ord. Gode ord. Når man har hørt dem, så tror man næsten, at nu må han da gå videre til at tale om, hvordan man så griber ind over for den automatik, der er i Danmark omkring pris- og lønstigninger. Men nej. Der kommer ingen fortsættelse. Der kommer ikke noget forslag. Her ville det sådan set have været logisk, om venstres forslag om, at man i stedet for at udbetale dyrtidsportioner gav en skatnedsættelse, var kommet ind. For lønmodtagerne er bedre tjent med at betale mindre i skat end at få penge, som alligevel opsuges af skat og prisstigninger, det tror jeg flere og flere har forståelse for.

Venstre har stillet sit forslag til rådighed. Vi ønsker at forhandle det med regeringen, men vi tilføjer, at det naturligtvis er et forslag, der indgår i en helhed. Det forudsætter bl.a., at der gennemføres en besparelse på